CİLT 11

KDV DAHİL 8000 LIRA

2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

KARA MURAT

erdalll

2 DERGİ BİR ARADA

Tarkan

15 NİSAN 1992

SAYI: 5

KDV DAHİL
1800 LİRA

KARA MURAT

ÖZET: Müthiş bir Türk düşmanı olan Kazıklı Voyvoda, 150 Türk'ü vahşice öldürtür. Kara Murat Voyvoda'dan intikam almak için yemin eder..

AŞK ve KAN

Popescu'nun gözlerinden artık şimşekler çakıyordu. Yüzü korkunç bir hal almıştı:

- Bunu benden nasıl istersiniz? diye kükredi. Tek elimle bile boğabileceğim o köpeği sağ bırakmak benim için küçüklük olmaz mı? Herkes "Tüysüz bir oğlanı gebertemedi!" diye benimle alay etmez mi? Bütün şanımı şöhretimi bir rica uğruna lekeleyeyim mi? Olmaz! ona öyle bir ders vereceğim ki, herkes şaşıp kalacak... Ondan nefret ediyorum!

Lola ona hazin hazin baktı. Ümitsiz, fakat sakin sesle bir kez daha ısrar etti:

- Onu öldürmezseniz minnettar kalacağız. Belki birgün biz de sizin bir isteğinizi yerine getirebiliriz!

Popescu'nun gözleri birden vahşi bir ışıltıyla yandı:

- Haaa... Bakın o zaman iş değişir. Ama ücretimi de peşin isterim.

Lola saf saf sordu:

- Nedir ücreti?

Popescu bakışlarını onun güzel gözlerine dikti:

- Senden çok hoşlandığımı, seni arzu ettiğimi biliyorsun. Aylardır sana uzaktan göz süzmelerimden bunu anlamış olman gerek. Benimle kal bu gece. Belki o zaman, onu bağışlarım.

Lola'yı beliklerinden tutarak arzu ile kendine çekti. İhtirası coşmuş, gözleri kanlanmıştı:

Genç kadın sapsarı kesilerek korku içinde:

- Hayır! Hayır! Bırak beni. diye inledi.

Fakat Popescu çelik gibi kolları ile onu sımsıkı sardı, etli dudakları onun kadife gibi yumuşak pembe dudaklarını aradı.

Lola'nın gözleri dehşetle doldu, büzülen ağzından acı feryatlar fışkırdı:

- Yalvarırım bırakın... Bırakın beni ne olur!

Dev adamın göğsünden sevinçli hırıltılar çıkıyordu:

- Ayağıma kadar gelen kısmeti nasıl bırakırım? Bu gece benim olacaksın!

Lola'nın gözleri yuvalarından dışarı fırlar gibi olmuştu. Bütün gücüyle direniyor, kendini bu vahşi adamın kuvvetli kollarından kurtarmaya çalışıyordu.

Yazan: Rahmi Turan
Çizen: Abdullah Turhan

Kadının inatla direnmesi Popescu'yu kızdırdı, bir çekişte elbisesini baştan aşağıya yırttı. Lola'nın iri göğüsleri arzuları kamçılayan bir şekilde, yırtılan yerlerden dışarı fırladı.

Popescu yeniden atıldı, dudaklarını yuvarlak omuzlarda, sert göğüslerde gezdirdi.

Kadın korku içinde inliyor, çırpınıyor, direniyordu.

Popescu'nun yüzü mosmor olmuş, ihtiras onu korkunçlaştırmıştı... Lola'ya iki sert tokat attı, genç kadın düşüp bayılınca onu kucaklayarak hayvanca zevklerini tatmin için yatağına götürdü.

Lola, ancak yarım saat sonra kendine geldi. Her tarafı ağrıyor, başı çatlayacakmış gibi zonkluyordu... Çırılçıplaktı... Perişan bir halde yataktan kalktı, yırtılan elbiselerini giydi...

Vücudu garip sancılarla sarsılıyordu. Üzerini dayanılmaz bir utanç halkası sarmıştı.

Popescu, dudaklarında alaylı bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

Derin bir iç çekişi Lola'nın göğsünü şişirdi. Adama acı acı baktı.

Popescu boğuk ve vahşi bir sesle:

- Hadi, artık git, hanımına da selâm söyle! dedi.

Lola bitkin bir halde kapıya doğru yürüdü. Yüzü sapsarıydı. Olan olmuştu. Çıkarken dönüp nefretle dolu hafif bir sesle mırıldandı:

- İsteğine kavuştun, artık onu öldürmeyeceksin değil mi?

Popescu'nun bakışlarında ölüm alevleri vardı:

- Öldüreceğim!.. Öldüreceğim ama, bu tatlı dakikaların hatırı için onu fazla acı çektirmeden bir tavuk gibi kafasını kopartarak hemen geberteceğim.

Bu sözlerin arkasından, camları titreten korkunç bir kahkaha kopardı.

Lola kapıyı açarak kendini koridora attı... Hem koşuyor, hem ağlıyordu...

★ ★ ★

Lola, ağlaya ağlaya koridorlarda koşarken, Prenses Angela'nın odasında korkunç bir sahne başlamak üzereydi. Angela bir kenara büzülmüş, gözleri tarifsiz bir korkunun dehşeti ile iri iri olmuştu.

Kara panter öfkeyle homurdandı.

Önüne çıkan köpek karşısında hayret eder gibi bir hali vardı.

Bembeyaz dişlerini göstererek hırlayan köpeğin tüyleri diken diken olmuştu.

Panter, önündeki masayı bir sıçrayışta, geçti. esnedi, hırladı ve ilerledi.

Şimdi iki hayvan karşı karşıya idi...

Angela korku ile haykırarak ellerini yüzüne kapadı. Bir gürültü duydu... Gözlerini açtığı vakit iki hayvanın yıldırım gibi birbirlerinin üzerine atıldıklarını gördü.

Bu, dehşet verici bir manzara idi.

Hayatı, kanlı dövüşün sonucuna bağlı idi.

Panter, bir pençe vuruşu ile köpeğin boynunu, yırttı. Adri görülmemiş bir çeviklikle yandan saldırıp, panterin başına doğru sıçradı, keskin dişleriyle düşmanının kulağını kopardı.

Odayı bir kan kokusu kapladı. Köpeğin boynundan, panterin kulağından fışkıran kanlar yerde iz bırakmaya başladı.

Bu ilk ve müthiş çarpışma sadece birkaç saniye sürdü.

İki hayvan da soluyarak geri çekilip, öfke dolu gözlerle birbirlerine baktılar.

İkisinin de kuyrukları kamçı gibi havayı dövüyordu.

Birdenbire ikinci hücum oldu.

Panter şimşek gibi bir hızla köpeğe doğru sıçradı ve gülle gibi üzerine düştü. Vahşi bir hırsla birbirlerine sarıldılar.

Görülmemiş bir kavgaydı bu.

Birbirine düğümlenen iki hayvan, salonun bir başından öteki başına kadar top gibi yuvarlandılar.

Döven kimdi, dövülen kim? Belli değil...

İkinci kapışma ancak yarım dakika kadar sürdü.

Panterle köpek, soluk almak için adım adım birbirlerinden ayrıldılar, birkaç adım ötede durup kin dolu bakışlarla birbirlerini süzmeye başladılar.

Panter, önce küçümsediği düşmanının, yaman bir rakip olduğunu anlamaya başlamıştı. Öteki kulağı da dibinden kopmuş, iki kopuk kulağın yerini kanlı bir yara izi almıştı.

İki hayvan da tanınmayacak halde idi. Köpeğin beli ile omuzu arasında derin bir yara vardı, sık sık soluyordu.

Panterin hırlaması zayıflamıştı. Bacakları hafiften titriyordu. Başı yere değecek kadar eğikti.

Bir dakika geçti... İyice nefes aldılar. Panter hafiften doğruldu. Köpek de bütün gücünü toplayıp savaşa hazırlandı.

Kavganın üçüncü bölümü, pek yavaş başladı. Artık ileriye atılacak gücü kalmayan panter, yavaş yavaş yürüdü.

Köpek, zorluk çeke çeke dikilip, düşmanını kahramanca bekledi...

Panter inleyerek pençesini kaldırdı ve köpeğin kafasını vurdu.

Adri'nin kaçacak hali kalmamıştı. Darbeyi başına yedi ama etkisiz, yavaş bir vuruştu bu. İlk anlardaki gibi yıldırım çarpması şeklinde değildi.

Köpek son bir gayretle atılıp, düşmanını dişledi, panterin gövdesinde yeni bir kanlı çizgi açıldı.

Panter ümitsiz bir haykırışla inleyerek köpeğin karşısında gerilemeye başladı.

iki düşman birbirlerine baktılar.

İkisi de tekrar saldıracak halde değildi.

Köpeğin gösterdiği bu olağanüstü direniş harikulâde kavga, Angela'yı umutlandırmıştı:

- Haydi Adri, kovala şunu, diye inledi.

Köpek hanımının emrini anladı mı, yoksa anlamadı mı bilinmez ama güzel gözlerini çevirerek Angela'ya baktı, son bir gayretle doğrulmak istedi fakat birden yığıldı kaldı. Artık kımıldayamıyordu.

Panter vahşi vahşi hırladı.

Düşmanının bitkin hali onu canlandırmıştı.

Yerde kanlı bir iz bırakarak süründü.

Köpeğin hâlâ kımıldamadığını görünce daha da ümitlendi, sevinçle inledi, yerdeki halının üzerine çöküp bir dakika kadar derin derin soluk aldı.

Angela titriyordu. Kapıyla arasında dikilen bu canavardan artık kurtulamaycağını anlamıştı.

İşte son umudu Adri de bütün gayretine rağmen dövüşü kaybetmişti.

Ağzından boğuk bir çığlık yükseldi. Ama kime duyuracaktı sesini? Her gece birçok nöbetçinin doldurduğu koridor, bu gece nedense esrarengiz bir şekilde boştu.

Panter inleyerek doğruldu. Midesini kazıyan açlık, ona ıstırap veriyordu.

Yavaş yavaş Angela'ya doğru ilerledi. Artık gücünü toplamıştı. Ayaklarında yeni bir hamle yapacak kadar kuvvet vardı.

Angela mosmor kesildi. Bir kâbus içindeymiş gibi kaçmak istedi, alnından terler aktı.

Ama kımıldayamadı.

Panterin siyah gözleri onu büyülemiş gibiydi. Bakışlarını bu korkunç mahluktan ayıramıyordu.

Son bir ümitle Adri'ye baktı, ama köpek kendinde değildi. Tam kavgayı kazanırken, kaybetmişti.

Panter, kuyruğunu kırbaç gibi salladı, arka ayaklarının üzerinde yaylandı, sonra Angela'nın üstüne atıldı.

Açlık onu çıldırtmış gibiydi.

Angela gözlerini kapadı.

- Her şey bitti, diye düşündü.

O anda umulmadık bir şey oldu.

Havada, vahşi hayvanın homurtularına karışan kes-

kin bir vızıltı duyuldu. Sonra bunu boğuk bir ses tamamladı... Gözlerini açtı, panterin korkunç çehresi ile burun buruna geldiği anda hayvanın havada sarsıldığını fark etti.

Korkunç bir çığlık salonun camlarını sarstı.

Bu panterin haykırışı idi.

İri panter, bir külçe gibi Angela'nın üzerine düştü, beraberce yere yuvarlandılar.

Angela, panterin kendisini ısırmadığını, pençelemediğini ancak birkaç saniye sonra anladı.

Panterin altında kalan genç kadın, üzerinde hayvanın ağırlığını hissetti. Ama hareketsiz bir ağırlıktı bu. Panterin ölüsünü güçlükle itti, hayvan bir çuval gibi yana devrildi.

Ne olmuştu?

Her şeyin bittiğini sandığı anda panter havada kıvrılarak birden nasıl cansız yere yığılmıştı?

Ne olursa olsun, kalbi ümitle titredi, müthiş bir heyecanla sarsıldı. Kurtulmuştu... İçindeki ılık ılık bir şeyler kaynadı. Yaşama sevinciydi bu.

Angela, sapsarı bir çehre ve korku dolu gözlerle, yanında yatan pantere baktı, o zaman sol kürek kemiğinin az altında tam kalbi hizasına bir bıçağın sapına kadar gömüşmüş olduğunu gördü.

Havada ıslık çalarak uçan bıçağı kim atmıştı?

Arkasından sakin, tatlı bir ses yükseldi:

- Kurtuldunuz, sevgili Angela!

Bu ses genç kadını ruhuna kadar titretti... Kafasından şimşek gibi bir düşünce geçti:

-"Tanrım, bu sesin sahibi... Bu sesin sahibi. O mu?"

Hızla döndü, gözleri koridora açık olan kapıda gülümseyerek duran genç adama takıldı.

Evet o idi.

Saraydaki yabancı! Adının Deli Cafer olduğunu söyleyen genç!

Tatlı bir sevinç ışıltısı Angela'nın yüzünü kapladı, gerilen dudakları arasından mırıldandı:

- Siz... Siz kurtardınız beni!..

Yüzü hâlâ sapsarıydı... Ani bir krizle sarsıldı, titredi, hıçkırarak kendini birden Kara Murat'ın göğsü-

ne attı. Uzun süredir içinde birden korku ve heyecan gözlerinde yaşlar halinde taştı.

Kara Murat, genç kadının ılıklığını vücudunda duydu,

Kalbi anlaşılmaz bir heyecanla titredi, şefkatle onun uzun saçlarını okşayarak tatlı bir sesle:

- Artık korkmayınız, canavar öldü! dedi...

Angela bir süre sonra kendisini toparladı. Delikanlının gözlerini içine tatlı tatlı bakarak heyecandan titreyen bir sesle:

- Teşekkür ederim, hayatımı kurtardınız, dedi.

Kara Murat gülümsedi:

- Siz de benim hayatımı kurtarmıştınız, ödeştik!

İyice kendine gelen Angela hâlâ delikanlının geniş göğsüne yaslanmakta olduğunu fark etti, usulca onun kollarının arasından sıyrıldı:

- Peki buraya nasıl geldiniz?

Kara Murat gayet sakin:

- Kapıdan, dedi.

Angela'nın yüzünde derin bir hayret ifadesi vardı. Bu hayrete, minnet ve hayranlık karışıyordu:

- Onu biliyorum, ama odanızdan nasıl çıktınız?

- Gayet basit! Kapıda bekleyen iki nöbetçiyi içeri tıktım, ben dışarıya çıktım.

Angela eski neşesini bulmuştu... Geçirdiği korkunç dakikaları bir an için unutarak:

- Siz şeytan mısınız? dedi.

Kara Murat'ın her zamanki gülümsemesi, dudaklarının ucundaydı... Ciddi mi olduğu, yoksa alay mı ettiği ayırt edilemeyen bir sesle:

- Hayır!.. Sadece bir âşığım dedi,

Angela tepeden tırnağa titredi. Heyecanla:

- Aşık mısınız, Kime? diye sordu. Sonra bu hareketinden garip bir utanç duydu, yüzü al al oldu, gözlerini yere indirdi.

Kara Murat, ona az daha "Size âşığım" diyecekti. Fakat aklına ne geldiyse geldi, bundan vazgeçti, içini çekerek mırıldandı:

- 5-yıl önce tanıdığım tatlı bir kıza âşığım!

Angela'nın yüzünde derin bir hayal kırıklığının gölgesi dolaştı.

- Beş yıl önce mi? diye hayretle tekrarladı.

Derin bir iç çekişi göğsünü şişirdi. O anda delikanlı "Seni seviyorum" demiş olsaydı, bir an durmadan kendisini onun kolları arasına bırakacağını düşündü. Hüzün dolu bir sesle:

- Demek beş yıl önce! diye mırıldandı.

Birden hatıraları yıllar öncesine kaydı. Beş yıl önce o da çok sevimli birini tanımıştı. Karanlık dünyasını kısa bir sürü aydınlatan o genci düşündü, dudaklarında soluk bir aşk gülümsemesi belirdi....

Aynı anda Kara Murat "Ne olursa olsun, ona kim olduğumu söylemem gerek... Acaba söylersem nasıl karşılar?" diye düşünüyordu.

Delikanlının kalbinde, şimdiye kadar hiç duymadığı garip bir heyecan vardı.

İkisi de birbirine bakıyordu.

İkisi de heyecandan hafif sararmış, ikisinin de ağızları kurumuştu. Elleri titriyordu.

Angela'nın düşünceleri beş yıl öncesine kaymıştı. Rüyada, mırıldanır gibi konuşmasına devam etti:

- Evet, ben de sevdim... Aşkım, titrek bir yıldız gibi ufuklarda kaybolan, beş yıl önce o çok uzak dakikadan başlıyor. Onun adını her anışta, böyle titrer ve sararırım Onun adı...

Kara Murat, tepeden tırnağa titreyerek Angela'nın elini tuttu, heyecanla sorud:

- Evet, onun adı?

Angela tatlı talı baktı:

- Niçin bu kadar merak ediyorsunuz? Sizinki gibi benim de bir aşkım olamaz mı?

Angela birden sustu, bakışları karardı, gözleri kapıya saplandı kaldı. Koridordan telâşlı ayak sesleri geliyordu.

- Bir gelen var!

Acı bir ses:

- Evet, ben geldim! dedi.

Kara Murat şimşek gibi döndü, elini kılıcına attı. Fakat keskin çeliği ancak yarısına kadar sıyırabildi, birden hayretle donakaldı.

Kapıda perişan çehresiyle Lola duruyordu. Üzerindeki elbise yırtılmış, saçları dağılmıştı.

Angela:

- Lola bu ne hal? diye bağırdı.

Kara Murat, Lola'yı görür görmez tanıdı:

-''Koridorda çarpıştığım kız bu... Ama ne oldu ona? Bu hali ne? Kim dövdü?'' diye düşündü.

Lola şaşkın, perişan, korkudan deli gibi:

- Dediklerinizi ona söyledim efendim, diye hıçkırdı, ona dedim ki... O yabancının...

Angela her şeyi bir anda anladı. Popescu'ya yolladığı haberi Kara Murat'ın öğrenmesini istemedi:

- Tamam Lola, bunu sonra konuşuruz, şimdi gidebilirsin! diye onu sus turdu:

Kara Murat atıldı:

- Bırakın anlatsın.....

Angela şiddetle itiraz etti:

- Hayır, gereği yok... Git Lola...

Kara Murat onun bu inadına bir anlam veremedi ama, üzerinde de fazla durmadı.

Lola şaşırmıştı. İçini çekti ve sustu... Birden yerde yatan panterin ölüsünü gördü, irkildi. Bağ ırmamak için dudaklarını ısırdı, sonra koşarak kapıdan çıktı, karanlık koridorda kayboldu. Kara Murat:

- Kızcağız fena korktu, dedi.

Birbirlerine baktılar. Bu bakışlarda biraz hayranlık biraz da sevgi vardı.

Angela fısıldayarak:

- Haydi, artık gidiniz, dedi. Fazla vaktimiz yok... Burada görülmeniz, sizin için tehlikeli olur.

Kara Murat hafifçe eğildi, alev gibi nefesi, genç kadının yüzünü yaladı:

- Yarın yine geleceğim. Tabii dövüşten sağ çıkarsam... Benim için dua edin...

Angela'nın bakışları bulandı, yüzünü derin bir acı-

nın gölgesi sardı.

"-Duamı esirgemeyeceğim ama ne yazık ki, o canavar seni sağ bırakmayacak" diye düşündü.

Koridorda yeniden bir gürültü oldu. Sert ayak sesleri duvarlarda akisler yaptı. Angela başını kaldırdı, hafif bir feryat kopardı.

Kapıda bu kez Voyvoda duruyordu.

Genç kadının yüzü mosmor kesildi, kalbi çılgın bir korkuyla titredi.

Ortalığa bir ölüm sessizliği çöktü.

Angela "Tanrım!.. Artık yabancıyı kimse kurtaramaz!" diye inledi.

Voyvoda korkunç bir çehre ile bakışlarını odada dolaştırdı, buz gibi bir sesle:

- Ne oldu burada? diye homurdandı...

Angela kekeledi, geri çekildi, yerdeki ölü panteri göstererek:

- Bu vahşi hayvan odama girerek beni parçalamak istedi majeste! diye mırıldandı.

İyi ama, ya yabancının durumunu nasıl izah edecekti? Korkunç bir şekilde kıskanç olan Voyvoda'ya, onun odasında bulunmasının sadece rastlantı olduğunu nasıl anlatacaktı?

Kuvvet almak ister gibi, korku dolu, iri, güzel gözlerini Kara Murat'ın bulunduğu tarafa çevirdi.

Fakat... Kara Murat odada yoktu.

Delikanlı birdenbire ortadan kaybolmuştu.

Angela önce şaşırdı, sonra bu şaşkınlığını yerini sınırsız bir sevinç kapladı.

Kara Murat nereye gitmişti?

Birdenbire nasıl ortadan kaybolmuştu?

Yoksa bu genç, şeytanın kendisi miydi?

Angela rüya görüp görmediğini düşündü. Ama ne olursa olsun tehlike atlatılmıştı ya.. Birden rahatladı, derin bir solukla göğsünü şişirdi:

- Bu panter beni az daha öldürüyordu majeste! dedi. Fakat köpeğim Adri onun karşısına yiğitçe dikildi. Bir fırsatını bulup, ben de bıçağı canavarın kalbine sapladım.

Voyvoda Vilad'ın bakışları panterin ölüsü ile yaralı köpeğin arasında dolaştı. Bütün olanları bir anda kavramış gibiydi. Gidim acı içinde sızlanan Adri'yi okşayarak:

- Kahraman köpek, diye mırıldandı.

Angela iyice sakinleşmişti:

- Umarım ki, panterin odama kadar gelmesine göz yumanları cezasız bırakmazsınız majeste?

Voyvoda düşünceli tavırla Angela'ya bakıyordu. Gözlerinde garip bir ışık vardı.

Kanlı şeyler düşünüyordu yine...

Kapıda emir bekleyen muhafızlara döndü, keskin bir sesle emretti:

- Bu panterin bakıcısını derhal kazığa vurun!

Muhafızlar çekilirken Voyvoda tekrar seslendi:

- Bu yaralı köpeği de götürün, tedavi ettirin...

Az sonra odada yalnız kaldılar... Voyvoda hâlâ düşünceliydi. Ağır adımlarla gitti panterin kalbine saplanan bıçağı çekti, çıkardı.

Şüphelenmiş gibiydi...

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan * GÜÇLÜ KAHRAMAN

YAZAN VE ÇİZEN SEZGİN BURAK

Batı Hun İmparatorluğu'nun başbuğu olan Atilla Tarkan'a güç bir görev verir. Tarkan Atilla'nın iade ettiği Honoria'nın nişan yüzüğünü Roma'ya götürmek üzere yola çıkar. Bir süre sonra Roma'ya gelir. Bir hana iner. Bazı Bizanslılar, Tarkan'ı takip etmektedirler. Tarkan uyurken odasına bir kadın gelir. Maksadı Honoria'nın yüzüğünü almaktır. Tarkan buna mani olunca Bizanslıların hücumuna uğrar.

İmparator, Tarkan ın uzattığı yüzüğü alarak şaşkınlıkda oturduğu yerden kalktı..

TANIDINIZ DEĞİL Mİ..? KIZ KARDEŞİNİZ HONORİYA'NIN YÜZÜĞÜ BU..

ÖYLE.. BU YÜZÜK KIZ KARDEŞİM HONORİYA NIN.. FAKAT BU SENDE NE ARIYOR?

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

Arkada duran Şişko Lisiyus İmparatora sokularak fısıldadı..

Bu sırada az ilerde çömelmiş olan İmparatorun Leoparı hırlayarak doğruldu ve korkunç gözlerini Tarkan'a çevirdi..

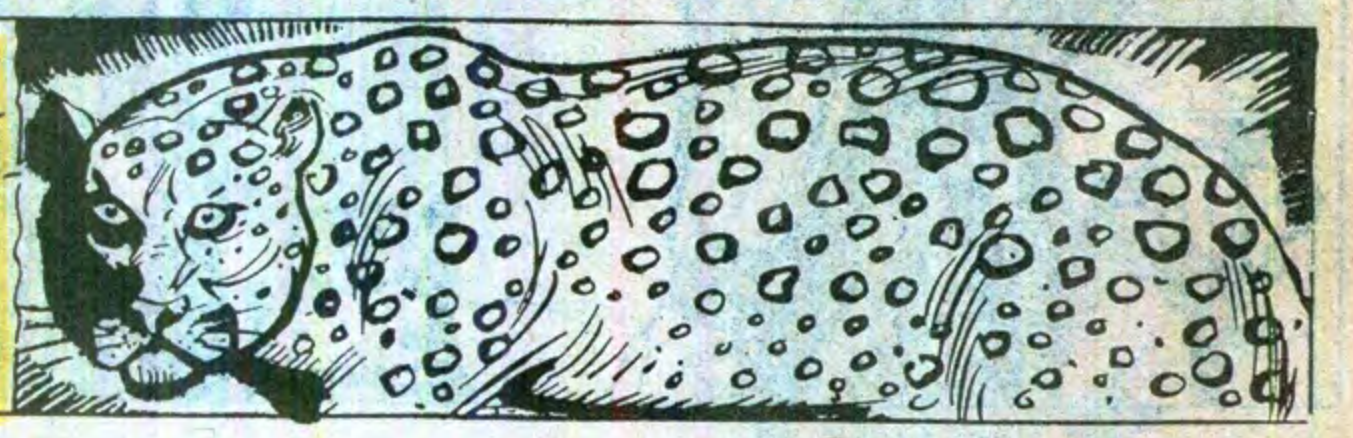

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

İmparator Valentiniyanus'un leoparı müthiş bir kükremeyle sivri dişlerini..

Tarkan'a gösterdi.. Tarkan, bir an dehşet içinde bu korkunç dişlere bakarak ne yapması gerektiğini düşündü.

Kılıcına el atmağa kalktığı an leoparın üzerine atlıyacağını biliyordu.. Onunla arayı açması gerekti.. Yavaş, yavaş gerilemeğe başladı.. Leoparda ağır adımlarla onadoğru yürüyordu.

BIRAKIN LLOPARINIZ BU KÜSTAH ADAMA DERSİNİ VERSİN EFEIJDİM..

HAKLISIN LİSİYUS.. LEOPARIM ŞİMDİ ONUN CEZASINI VERİR..

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

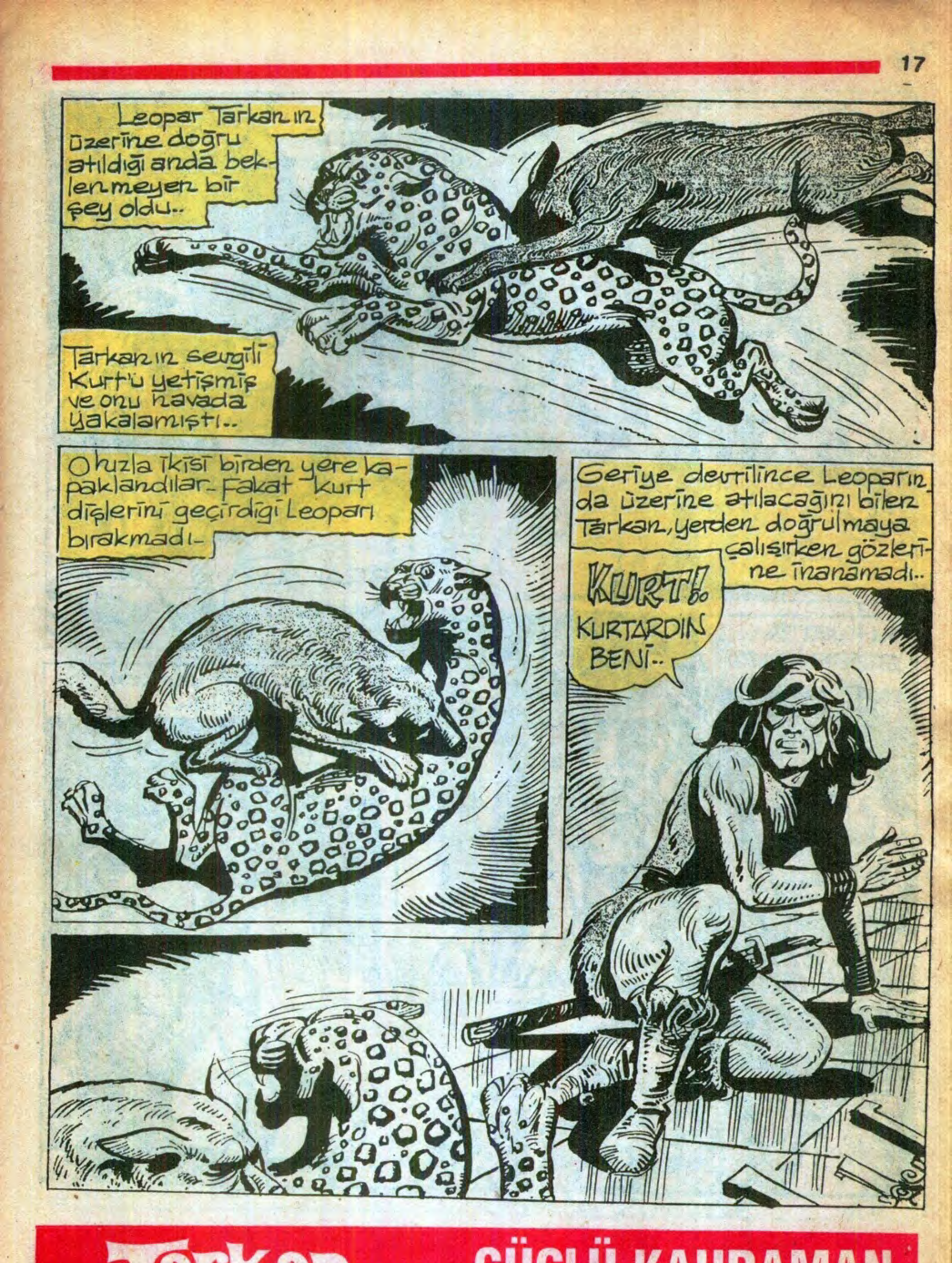

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

Lisiyus'un çağırmasına gerek kalmadan

gürültüyü duyan iki nöbetçi içeriye daldılar..

ÖLDÜRÜN ŞU KURTU.. BU HUN TÜRKÜNÜ DE YAKALAYIN!

Ve önde geleni hemen mızrağını kaldırarak hızla savurdu..

Mızrak, Kurt'un üzerine saldırmakta olan Leopara saplandı-

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Tarkan GÜÇLÜ KAHRAMAN

KAZAR

Cennette bir yabancı

Kazar, çocukluğundan beri ormanda yaşamaktadır. Kız arkadaşı Şanna ise, hayvanat bahçesinde veteriner olarak çalışırken, sekiz yıl önce o da şehir hayvatını terkederek ormana gelmiştir...

HAH ŞÖYLE! KAÇIN BAKALIM! YOKSA AYVAYI YERSİNİZ!

KA-BOOOM!

SIRA BİZDE TÜYLÜ CANAVAR. YÜRÜ GİDELİM!

KA-ZAR ELİMİZDEKİ DATALARIN DEDİĞİ KADAR İYİ. NE YAZIK Kİ ARAŞTIRMA ÇALIŞMALARIMIZ ONU BU GÖREVİN BİTİMİNDEN SONRA HAYATTA TUTMAYA YETMİYOR. EĞER BİLSEYDİ...

...ÖLÜRDÜ. AMA ZATEN ZAVALLI ŞANNA'SININ, COURTLAND'IN ATTIĞI İLAÇLI KURŞUN SAYESİNDE HER DAKİKA BİRAZ DAHA DELİRDİĞİNİ BİLSEYDİ... YAŞAMAK İSTEMEZDİ Kİ. HEH!

TABİİ ONA BUNU SÖYLESEYDİM -- ONU REHİN TUTMAK YERİNE DELİRTTİĞİMİ ANLATSAYDIM -- BEYNİNDEKİ ELEKTROD BİLE YETMEZDİ ONU --

İŞTE ORADALAR! ATEŞ!

TÜH! HELİKOPTERLER! BİZİ GÖRDÜLER!

SPROW!

SPROW!

PEKALA BAYIM! U-NUTMA, İLK SEN ATEŞ ETTİN!

KA-CHOW!

TAM ZAMANINDA ATLADIK!

WHOOM!

FAKAT DİĞER HELİKOPTERDE...
SİLAHI BIRAK KADIN, HİÇ ŞANSIN YOK.!

BENİ TESLİM ALDIĞINI MI SANIYORSUN, ŞREIBER?
PİNÇON, VUR ŞUNLARI!
HAYIR... DUR! ALBAY STARR BANA ÇOK ÇEKTİRDİ. ÇOK DAHA İLGİNÇ BİR ŞEKİLDE ÖLMELİ.
KAPLANI VUR. ALBAYI YUKARI AL.

HAYIR!
MROARRRRRR!

BİRKAÇ SANİYE SONRA ŞREIBER'İN FİLOSU UZAKLAŞTI VE KA-ZAR KAFASINDA SESLER DUYMAYA BAŞLADI...
KA-ZAR! YARDIM ET! ŞREIBER BENİ YAKALADI.
GELİYORUM HAYATIM.
VAHŞİ BACAKLARINI GERDİ VE...

...ATLADI.'
UMARIM ZAMANLAMA..

...TAMAMDIR.
TAMAM

HELİKOPTERDE...
BİR ŞEY HİSSETTİN Mİ, MORİE
RÜZGARDIR, JACK. MERAKLANMA.

AZ SONRA...
HELİKOPTERLER İNİYOR...
İŞTE... YR.O. HAVA TATBİKAT HARİTALARI NIN GÖSTERDİĞİ GİBİ...

ŞREİBER İN KARARGAHI.

TAŞIDIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜRLER. GERİSİNİ YÜRÜRÜM BEYLER.

VE İÇERDE...
KİMSEYE ARKADAN SALDIRAMAM...

... AMA ÖNDEN OLURSA BAŞKA MESELE!

ELİNDE BIÇAKLA GİZLİCE KORIDORA YÖNELDİ...
BURADAN SESLER GELİYOR

ANİDEN...

AHA, SEN ALBAY STARR'IN SÖZÜNÜ ETTİĞİ DELİKANLI OLMALISIN...
ADIM KAZAR, ŞREİBER.
KAYDIRAĞIN ÇOK GÜZELMİŞ KUM HAVUZU YOK MU?

RAMONA?
SANA BURAYA GELMEMEZNİ SÖYLEMİŞTİM. SİNYALİMİ ALMADIN MI?

TABİİ Kİ ALMADI. BEN BOZDUM!
HA-HA-HA! GELDİĞİNE O KADAR SEVİNDİM Kİ KA-ZAR! GELDE SEVGİLİ BAHÇEMİ GÖR.

GÖRDÜĞÜN GİBİ, BU SERANIN İÇİNDE İKTARİ BİTKİSİNİ YETİŞTİRMEYİ BAŞARDIM. ÇOK GÜZEL...
...DEĞİL Mİ?
EVET. GÜZEL.
BU KADAR ÇOK BİTKİNİN BİR YERDE DURMASINDAN ÇIKAN KONSANTRE BUHAR TABİİ Kİ ÇOK ZEHİRLİ.

BU TÜRBİNLERDE YETERİNCE PATLAYICI ÜRETTİM. ATOM BOMBASI YANINDA HİÇ KALIR.
BU BASİT FORMÜLLE YAKINDA TÜM DÜNYAYI ELE GEÇİRECEĞİM!
BAŞKALARI DA AYNI ŞEYİ DENEYEMEZ Mİ?

HAYIR ALBAY. BU BİTKİ YALNIZCA VAHŞİ ORMANDA YETİŞİYOR.
ÖNCE ORAYI SİLECEĞİM YERYÜZÜNDEN.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

ALKAN'IN HAZİNESİ

Yazan ve Çizen:
Abdullah TURHAN

KULUN KÖLEN OLA-YIM... ÇOK BİTKİNİM... BIRAK DA BİRAZ DİNLE-NEYİM.
27
ANLAŞILDI SENİN LAFLA YOLA GELE-CEĞİN YOK!..

AL! BUNU SEN İSTE-DİN!

HAYIR YAPMA!
Adamın kılıcı büyük bir hızla şişkonun üzerine doğru indi... Madeni soğuk bir ses duyuldu... Şişkonun bileklerine bağlı kalın zincir, kılıcın tesiri ile parça parça olmuştu...

Az sonra Barak'da zincirlerinden kurtulmuştu. Tam rahat bir soluk alacakları sırada...

Tarkan
KARA MURAT

BİLKA Limited Şti. adına sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: Samet Koçyiğit

YÖNETİM: KUTLUGÜN SOK. NO. 25 SULTANAHMET - İSTANBUL
Basıldığı Yer: Uygun Basın ve Ticaret Limited Sirketi

Neşredilen resimli roman yazı ve resimlerin her hakkı Bilka Bilim - Kültür - Araştırma ve Yayıncılık Limited Şti.'ne aittir.

29
TEKEŞ!... DİKKAT!.. KARGIYI SAVURACAK!

Karçar'ın bağırması ile muhafızın kargıyı fırlatması bir oldu...

İNGH!..

OMUZUNDAN VURDU... MUHAFIZ SANDIĞI ALIP KAÇIYOR...

Karçar ağaçlar arasından bir ok gibi fırlayıp muhafızın arkasından koşmaya baş-ladı...
SANDIKTA OLDUKÇA ÖNEMLİ ŞEY OLMALI BEN DE MERAK ET-MEYE BAŞLA-DIM..

Barak, Tekeş'in omuzuna saplanan kargıyı bir anda parçaları arasına alıp...

30

... kaçmakta olan muhafızın sırtına nişanladı ve arkasından kulakların zarını titreten bir ölüm çığlığı duyuldu...

AGHHH!

İŞİ TAMAM!..

Barak hemen sandığın yanına vardı...

BU SANDIĞIN İÇİNDE BİR HAZİNE SAKLI DEĞİLSE NE OLAYIM!...

BU HAZİNE ŞİŞKO İLE BANA YETER. TEKEŞ PAYINI ALDI... BİR KARGI YARASI ONA YETER SANIRIM...

GİDİYORUZ ŞİŞKO HAYDİ!..

NE?!

BAYAĞI GİDİYORUZ İŞTE!.

BU YARALIYI BURADA BIRAKIP DA MI?

EVET!

DEVAMI GELECEK SAYIDA